

2. Ministeren faar Beføjelse til i særlige Tilfælde at fastsætte *Undtagelsestariffer*.

Saadanne Undtagelsestariffer har en almindelig Karakter, for saa vidt som de bekendtgøres offentligt og gælder for alle Forsendelser mellem bestemte Stationer eller dog for Forsendelse af visse Varer mellem bestemte Stationer. De er formaalstjenlige, hvor f. Eks. Transportvejen ad Jernbanen mellem to Byer er uforholdsmæssig længere end Landevejsruten.

3. Ønsker Ministeren at indføre *Takster for Personbefordringen eller Godsbefordringen eller Befordringen af levende Dyr*, som i al Almindelighed er lavere end dem, der fastsættes i Henhold til Takstloven (se Aarvog 1921—22, S. 358), skal han dog først, efter at have hørt Jernbaneraadet, indhente Samtykke hertil hos de af Rigsdagens 2 Ting nedsatte Finansudvalg.

Reglerne paa dette Omraade er herefter, at Ministeren har fri Ret til at bevæge sig i Henhold til Takstlovens §§ 60, 61 og 63, naar Grundtaksten er uforandret. Han har endvidere Frihed til indenfor Maksimaltaksternes Højde at ændre ved de enkelte Grundtakster, blot det ikke drejer sig om en Nedsættelse af Grundtaksterne i al Almindelighed enten for Personbefordring, Godsbefordring eller Befordring af levende Dyr. Hvis det drejer sig om Nedsættelse af Grundtaksterne i al Almindelighed, hvis det altsaa drejer sig om at paaføre Statsbanerne en større Risiko, skal Ministeren have Jernbaneraadets Udtalelse og Finansudvalgenes Tilslutning for at kunne gennemføre en saadan Ændring. (Jfr. Ministerens Udtalelser, Landstingstidende Sp. 515).

I Landtingsudvalgets Betænkning udtales i Henhold til et med Ministeren afholdt Samraad, at „Beføjelsen til Ændring af Taksterne i nedadgaende Retning skal forstaas saaledes, at Ministeren ikke paa egen Haand kan foretage en Nedsættelse af samtlige Takster for Personbefordringen eller Godsbefordringen eller Kreaturbefordringen med en eller flere Undtagelser, der er mindre betydende. Han vil f. Eks. ikke kunne nedsætte Taksterne for Personbefordring i III. Klasse mod Bibeholdelse af de bestaaende Takster for I. og II. Klasse eller foretage en Nedsættelse af samtlige Godstakster med Undtagelse af Ilstykgodstaksten eller Emballagetaksten eller andre lidet betydende Takster. — Ligeledes vil Ministeren betragte det som en Omgaaelse af Loven, hvis han med korte Mellemløb, uden at have faaet Lejlighed til at fastslaa, at den enkelte Nedsættelse havde været udbyttegivende for Statsbanerne, successivt nedsatte samtlige Godstakster eller Krea-